

Stjernesolen

Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol
Grundtvig: Dejlig er den himmelblå

Profeti i Gammel Testamente

Jeg ser ham, dog ikke nu,
skimter ham, men ikke nær.
En stjerne træder frem fra
Jakob, en herskerstav rejser sig fra Israel,
4. Mos. 24,17

Jeg er verdens lys. Den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys. Joh. 8,12

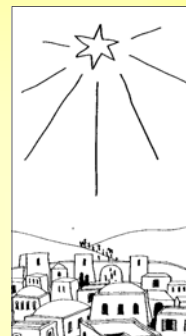
En stjernesol

IHS -monogrammet med sol og kors som baggrund. (IHS er forkortelse for "Jesus" - en slags fejllæsning af de græske bogstaver J - E - S. Senere blev det så tolket som en latinsk forkortelse for Jesus Menneskenes Frelser).
Altervæggen i Johanneskirken i Brørup.

Stjernerne

Juletræets stjerne skal minde om stjernen over Betlehem. Men stjernen symboliserer også det lys, som Jesus Kristus selv var: Han var menneskers lys og sol.

Derfor er det også velvalgt at kirken - måske både af teologiske og taktiske grunde - fastsatte fejringen af Jesu fødsel til vintersolhverv. I den romerske kulturkreds var det på den tid, man fejrede for "SOL INVICTUS" - den ubesejrede sol.

"Du soles sol fra Betlehem, hav tak og lov og pris, for hvert et glimt fra lysets hjem..."

B.S.Ingemanns "I østen stiger solen

Roserne

Jeg er Sarons rose..

Højsangen 2,1

Det eneste sted i bibelen rosen nævnes er i højsangen. Højsangen er slet og ret et kærlighedsdigt. Men det har fået sin plads i bibelen, fordi digtet blev læst som udtryk for Guds Kærlighed. Derfor blev det også nærliggende at forstå rosen som billede på det ultimative udtryk for Guds kærlighed: Jesus Kristus selv.

Den yndigste rose

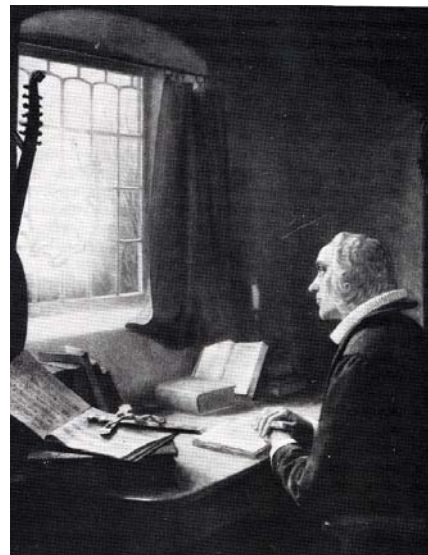
Den yndigste rose er funden blandt stiveste torne oprunden, vor Jesus, den dejligste pøde, blandt syndige mennesker gro'de.

...

Ak, søger de ydmyge steder, i støvet for Frelseren græder, så får I vor Jesus i tale, thi roserne vokse i dale.

Min Jesus! du stedse skal være mit smykke, min rose, min ære, de giftige lyster du døder og korset så liflig forsøder.

Lad verden mig alting betage, lad tornene rive og nage, lad hjertet kun dåne og briste, min rose jeg aldrig vil miste!
Hans Adolph Brorson 1732.

"Den yndigste rose" er titlen på dette maleri af Brorson ved skrivebordet. Et guddommeligt lys stråler gennem vinterkulde og mørke gennem en isblomst-rose på ruden.